

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับการพัฒนาลักษณะสมัยใหม่ของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบวัดครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น 64,665 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตนี้มากกว่า 3 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธี Multi-Stage Sampling โดยคำนึงการสุ่มตัวอย่างเป็นลำดับชั้นตอนดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
1. การเลือกครั้งที่ 1 คือการเลือกแขวง ซึ่งมีอยู่ ๘ แขวงดังนี้		
แขวงกรุงธนบุรี	จำนวน	2,983 ครัวเรือน
แขวงหนองจอก	จำนวน	1,547 ครัวเรือน
แขวงคลองสิน	จำนวน	514 ครัวเรือน
แขวงคลองสิบสอง	จำนวน	969 ครัวเรือน

แขวงโศกแฟต	จำนวน	2,393	ครัวเรือน
แขวงล่าพักชี	จำนวน	902	ครัวเรือน
แขวงล่าต้อด็อง	จำนวน	1,272	ครัวเรือน
แขวงคุฟังเหนือ	จำนวน	<u>844</u>	ครัวเรือน
	รวม	<u>11,879</u>	ครัวเรือน

การสุ่มตัวอย่างเริ่มที่การแบ่งแขวงออกเป็นแขวงที่ใกล้ชุมชน และแขวงที่อยู่ไกลชุมชน และทำการเลือกอย่างละ 2 แขวง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Sampling จึงได้แขวงที่จะทำการศึกษาคือ

- แขวงที่อยู่ใกล้ชุมชนคือ แขวงกรุงทุ่นราย และแขวงโศกแฟต
- แขวงที่อยู่ไกลชุมชนคือ แขวงคลองสิบ และคลองสิบสอง

2. การเลือกครั้งที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดा (Simple Random Sampling) โดยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากสูตร (อ้างอิง จันทรานิช, 2522)

$$n = \frac{P(1-P)}{\frac{e^2}{Z^2} + \frac{P(1-P)}{N}}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

P = อัตราส่วนของกลุ่มประชากรที่กำหนดจะสุ่มในที่นี้ใช้ 25 %
ฉะนั้น ค่า P = 0.25

N = จำนวนประชากร ในที่นี้ได้แก่จำนวนครัวเรือนประชากรทั้งหมด
ในเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร = 11,879 ครัวเรือน

e = ค่าความผิดพลาดจากจำนวนตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ 5 %
ฉะนั้นค่า e = 0.05

Z = ค่าพื้นที่ในโค้งปกติ (normal curve) ที่ระดับสำคัญ ณ จุด
ไจดอนท์ ในที่นี้ใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05
ฉะนั้นจะได้ค่า Z = 1.96

จากการคำนวณโดยการแทนค่าในสูตรได้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน เรื่อง แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในแขวงไกลั่นชุมชน และไกลั่นชุมชน ตามอัตราส่วน 4 : 1 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงไกลั่นชุมชน 232 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงไกลั่นชุมชน 58 คน

3. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) คนเรื่องและ 1 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานข้อ 1

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา ศาสนา ต่าแหน่งในสังคม และการคิดต่อกันสังคมภายนอก
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การเบิดรับสื่อมวลชนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตหนองจอก

สมมติฐานข้อ 2

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การเบิดรับสื่อมวลชนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตหนองจอก
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ลักษณะทันสมัย

สมมติฐานข้อ 3

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา ศาสนา ต่าแหน่งในสังคม และการคิดต่อกันสังคมภายนอก
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ลักษณะทันสมัย

ตารางที่ 1 ตารางแสดงตัวแปรของสมมติฐานแต่ละหัว

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1. ตัวแปรค้านเพศ อายุ ฐานะทาง เศรษฐกิจ ระดับการศึกษา ศาสนา ต่าแห่งในสังคม และการติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับ สื่อมวลชน	- อายุ - ฐานะทางเศรษฐกิจ - ระดับการศึกษา - ศาสนา - ต่าแห่งในสังคม	- การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชน คือ วิกฤต โกรกศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
2. การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับลักษณะทันสมัย	- การเปิดรับสื่อมวลชน	- ลักษณะทันสมัย คือ วิกฤต โกรกศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
3. ตัวแปรค้านเพศ อายุ ฐานะทาง เศรษฐกิจ ระดับการศึกษา ศาสนา ต่าแห่งในสังคม และการติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับลักษณะทันสมัย	- อายุ - ฐานะทางเศรษฐกิจ - ระดับการศึกษา - ศาสนา - ต่าแห่งในสังคม	- ลักษณะทันสมัย

เกณฑ์การให้คะแนนตัวแบบ

1. การวัดตัวแบบเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ

ผู้วิจัยได้ให้คะแนนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดเล็กก่อนทำการวิจัยจริง (pilot) ให้กลุ่มตัวอย่างลอง และนำมารวบรวมข้อมูลของสิ่งท่องภายในบ้านเพื่อนำมาเป็นข้อมูลฐานะทางเศรษฐกิจของประชากร โดยแบ่งออกเป็น *

1. เครื่องใช้ในบ้านที่มีราคาถูก สามารถซื้อหามาใช้ได้ มีกันทุกครัวเรือน ให้ 1 คะแนน

2. เครื่องใช้ในบ้านที่มีราคาระดับปานกลาง

ให้ 2 คะแนน

3. เครื่องใช้ในบ้านที่มีราคามาก และจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องใช้ฟุ่มเฟือย ให้ 3 คะแนน

2. การวัดตัวแบบต่อหนังในสังคม

ถ้ามีต่อหนัง

ให้ 1 คะแนน

ถ้าไม่มีต่อหนัง

ให้ 0 คะแนน

3. การวัดตัวแปรเรื่องการเปิดรับสื่อมวลชน

จะวัดด้วยการให้คะแนนบ่อຍครึ่งของการเปิดรับสื่อมวลชนคุณกับช่วงระยะเวลา เวลาที่ใช้ในการเปิดรับสื่อมวลชน โดยกำหนดค่าคะแนนของสื่อแต่ละประเภทจากกัน แล้วนำมาคำนวณค่าทางสถิติโดยแปลงคะแนนให้มีฐานร่วมเดียวกันหรือให้มีฐานเท่ากัน ก่อนนำไปบวเคราะห์ทางสถิติใน การทดสอบสมมติฐานต่อไป เช่น

3.1 ความบ่อຍครึ่งในการเปิดรับช่าวสารจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

ก) ตัวเลือกในค่าความเกี่ยวกับความบ่อຍครึ่งของการฟังวิทยุกับโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

ตัวเลือกที่ 1 ทุกวันหรือประมาณสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ตัวเลือกที่ 2 เกือบทุกวันหรือ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ตัวเลือกที่ 3 สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ตัวเลือกที่ 4 นาน ๆ ครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ตัวเลือกที่ 5 ไม่เคยดู หรือฟัง	ให้ 0 คะแนน

ข) ตัวเลือกเกี่ยวกับความบ่อຍครึ่งในการเปิดรับประเภทของเนื้อหาช่าวสารจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

ตัวเลือกที่ 1 ทุกวันหรือประมาณสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	ให้ 5 คะแนน
ตัวเลือกที่ 2 สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ตัวเลือกที่ 3 สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ตัวเลือกที่ 4 นาน ๆ ครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ตัวเลือกที่ 5 ไม่เคยดู หรือฟัง	ให้ 1 คะแนน

ค) ตัวเลือกเกี่ยวกับความบ່ອຍຄົງໃນການເປີດຮັບຂ່າວສາຮຈາກນິຫຍສາຮ	
ตัวเลือกທີ 1 ຖຸກວັນຫຼືປະມາດສັປດາທີ່ລະ 5-6 ຄົງ	ໄທ 4 ຄະແນນ
ตัวเลือกທີ 2 ສັປດາທີ່ລະ 3-4 ຄົງ	ໄທ 3 ຄະແນນ
ตัวเลือกທີ 3 ສັປດາທີ່ລະ 1-2 ຄົງ	ໄທ 2 ຄະແນນ
ตัวเลือกທີ 4 ນານ ຫ້າ ຄົງ	ໄທ 1 ຄະແນນ
ตัวเลือกທີ 5 ໄນເຄຍດູ ທີ່ຫຼືພິ້ງ	ໄທ 0 ຄະແນນ

ດ) ตัวเลือກເກື່ອງກັບຄວາມບ່ອຍຄົງໃນການເປີດຮັບປະເກທຂອງເນື້ອຫາຂ່າວສາຮຈາກນິຫຍສາຮ	
ຕົວເລືອກທີ 1 ຖຸກວັນຫຼືປະມາດສັປດາທີ່ລະ 5-6 ຄົງ	ໄທ 5 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 2 ສັປດາທີ່ລະ 3-4 ຄົງ	ໄທ 4 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 3 ສັປດາທີ່ລະ 1-2 ຄົງ	ໄທ 3 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 4 ນານ ຫ້າ ຄົງ	ໄທ 2 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 5 ໄນເຄຍດູ ທີ່ຫຼືພິ້ງ	ໄທ 1 ຄະແນນ

3.2 ປົບມາຜກເປີດຮັບຂ່າວສາຮ

ກ) ຕົວເລືອກໃນຄໍາຄາມເກື່ອງກັບຮະຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການເປີດຮັບສຳວັດຍຸ ຖກຮັດສິນ	
ຕົວເລືອກທີ 1 ມາກກວ່າ 4 ຊົ່ວໂມງ	ໄທ 5 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 2 ມາກກວ່າ 3-4 ຊົ່ວໂມງ	ໄທ 4 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 3 ມາກກວ່າ 2-3 ຊົ່ວໂມງ	ໄທ 3 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 4 ປະມາດ 1-2 ຊົ່ວໂມງ	ໄທ 2 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 5 ນັອຍກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງ	ໄທ 1 ຄະແນນ

ຂ) ຕົວເລືອກໃນຄໍາຄາມເກື່ອງກັບຮະຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການເປີດຮັບສຳຫັນສຶກພິມ	
ຕົວເລືອກທີ 1 ມາກກວ່າ 45 ນາທີ	ໄທ 5 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 2 ມາກກວ່າ 20-45 ນາທີ	ໄທ 4 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 3 ມາກກວ່າ 10-20 ນາທີ	ໄທ 3 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 4 ມາກກວ່າ 5-10 ນາທີ	ໄທ 2 ຄະແນນ
ຕົວເລືອກທີ 5 ນັອຍກວ່າ 5 ນາທີ	ໄທ 1 ຄະແນນ

ค) ตัวเลือกในค่าถดเกี้ยวกับระยะ วลาดที่ใช้ในการเบิดรับสื่อ消息สาร	
ตัวเลือกที่ 1 มากกว่า 2 ชั่วโมง	ให้ 5 คะแนน
ตัวเลือกที่ 2 มากกว่า 1-2 ชั่วโมง	ให้ 4 คะแนน
ตัวเลือกที่ 3 มากกว่า 30-60 นาที	ให้ 3 คะแนน
ตัวเลือกที่ 4 ประมาณ 10-30 นาที	ให้ 2 คะแนน
ตัวเลือกที่ 5 น้อยกว่า 10 นาที	ให้ 1 คะแนน

4. การวัดค่าตัวแปรการติดต่อกับสังคมภายนอก

ให้คะแนนตามความบ่อขึ้นรังที่เดินทางไป แล้วนำมารวมคะแนน
แบ่ง 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่มีคะแนนสูง
- กลุ่มที่มีคะแนนปานกลาง
- กลุ่มที่มีคะแนนต่ำ

5. การวัดค่าตัวแปร "ลักษณะทันสมัย"

วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Alex Inkeles และ David H. Smith จากหนังสือเรื่อง Becoming Modern โดยเลือกใช้แบบสอบถาม CM-12 ชี้ว่าใช้ทดสอบค่านิยมสมัยใหม่ โดยจะวัดจากค่าตอบในค่าถด
ข้อ 1 ถึงข้อ 21 เพื่อรวมคะแนนแล้ว แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่อยู่ในระดับสูง
- กลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง
- กลุ่มที่อยู่ในระดับต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (closed form) และแบบสอบถามปลายเปิด (opened form) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับข้อมูลที่ไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 ช้อ ใน เรื่องเกี่ยวกับ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส ตำแหน่งในสังคม

ตอนที่ 2 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับความบ่อข้องการเปิดรับสื่อมวลชน จำนวน 22 ช้อ ได้แก่ ค่าตอบเกี่ยวกับการเปิดรับช่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และ นิตยสาร และลักษณะรายการที่เปิดรับดังนี้

ช้อ 1-5 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับการเปิดรับวิทยุ

ช้อ 6-11 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับการเปิดรับโทรทัศน์

ช้อ 12-17 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับการเปิดรับหนังสือพิมพ์

ช้อ 18-23 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับการเปิดรับนิตยสาร

ตอนที่ 3 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับการติดต่อกับสังคมภายนอก จำนวน 3 ช้อ

ตอนที่ 4 เป็นค่าตอบที่เป็นแบบทดสอบความทันสมัยในระดับบุคคล จำนวน 21 ช้อ ซึ่งส่วนมากแปลงมาจากแบบสอบถาม CM-12 ของ Alex Inkeles และ David H. Smith จากหนังสือ Becoming Modern และ บุษบา สุธีธร

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือวัดการเปิดรับสื่อมวลชน และความทันสมัยระดับบุคคล นี้ ขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวทางและตัวแปรลงจากงานวิจัยที่มีผู้เคยทำมาแล้วในเรื่องที่ใกล้เคียงกันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และคำถาบทดสอบความทันสมัยของ Alex Inkeles และบุญนา สุริชรา
3. ทำการทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบในส่วนที่ใช้วัดความทันสมัย โดยนำแบบทดสอบนี้ไป ขอค่าคะแนนจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ และจากนั้นนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 20 คน เพื่อแก้ไขในเรื่องความเข้าใจและภาษาที่่อน懦ไว้ใช้เก็บข้อมูลจริง เนื่องจากแบบทดสอบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) น่าผลที่ได้มากทดสอบความเชื่อมั่น ใช้สูตร Coefficient alpha ของ Cronbach คือ

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{v_1}{v_k} \right]$$

k คือ จำนวนห้อ

v_1 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละหัว

v_k คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกหัว

4. จากนั้นนำผลการทดสอบทั้งหมดมาแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 10 คน ทำการรวบรวมข้อมูลตัวอย่างจากประชาชนในเขตหนองจอก จำนวน 290 คน ซึ่งเลือกเก็บในแขวงต่างๆ ดังนี้

ก. แขวงที่อยู่ใกล้ชุมชน ได้แก่ แขวงกรุงธนบุรี และแขวงโคลแรม แขวงละ 116 คน จำนวน 232 คน

ก. แขวงที่อยู่ไกลชุมชน ได้แก่ แขวงคลองสิน และแขวงคลองสินสอง แขวงละ 29 คน จำนวน 58 คน

ผู้วิจัยทั้งหมดได้ผ่าน การอบรมดังวิธีการเก็บข้อมูล และทำความเข้าใจในแบบสอบถามแล้ว โดยทำการเก็บข้อมูลในแขวงใกล้ชุมชนในวันเสาร์-อาทิตย์ที่ 27-28 พฤษภาคม 2536 และแขวงไกลชุมชนในวันเสาร์ที่ 4 ธันวาคม 2537

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x โดยวิธีการทางสถิติคัณวิทยา

1. สำหรับการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการเปิดรับสื่อมวลชน ภูมิหลัง และลักษณะสมัยใหม่ของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรเพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา กับการเปิดรับสื่อมวลชน และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรเพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา กับลักษณะทันสมัย ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพอร์สัน โปรดัก โภเมนท์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2] [n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

โดย $\sum x$ = ผลรวมของห้องนุ่งจากตัวแปร x
 $\sum y$ = ผลรวมของห้องนุ่งจากตัวแปร y
 $\sum xy$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างห้องนุ่งจากตัวแปร

หากความสัมพันธ์เป็นคู่ ๆ ดังนี้

- ก. หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ศาสนา ตำแหน่งในสังคม และการศึกษา กับการเปิดรับสื่อมวลชน
- ข. หากความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับลักษณะทันสมัย
- ค. หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ศาสนา ตำแหน่งในสังคม และการศึกษา กับลักษณะทันสมัย

การประมวลผลข้อมูล (Data Processing)

เพื่อเก็บข้อมูลได้เรียบเรียงแล้ว มีขั้นตอนการค่าเฉลี่ยนการกับข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้และจัดการให้สมบูรณ์ครบถ้วน (Completeness) และถูกต้อง (Accuracy) ตามต้องการ โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบแบบสอบถามเชิงทุกฉบับ
2. สร้างและลงรหัสข้อมูล หลังจากตรวจและแก้ไขข้อมูลพิร่องแล้ว โดยค่าแนะนำของผู้ชำนาญการค้า嫌
3. ทำการลงคุณภาพการลงรหัสไว้เป็นเอกสารแสดงลักษณะของข้อมูล เพื่อใช้เกี่ยวกับการแปลงข้อมูลในภายหลัง
4. สร้างแบบฟอร์มการลงรหัส (Coding Sheet) ดำเนินการหาค่าทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x (Statistical Package for the Social Sciences) ที่ต้องการทราบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย